Detta dokument är endast avsett som dokumentationshjälpmedel och institutionerna ansvarar inte för innehållet

►**B**

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1860/2004

av den 6 oktober 2004

om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på stöd av mindre betydelse inom jordbruks- och fiskerisektorn

(EGT L 325, 28.10.2004, s. 4)

Ändrad genom:

		Officiella tidningen		
		nr	sida	datum
►**M1**	Kommissionens förordning (EG) nr 1998/2006 av den 15 december 2006	L 379	5	28.12.2006

▼B

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1860/2004

av den 6 oktober 2004

om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på stöd av mindre betydelse inom jordbruks- och fiskerisektorn

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 994/98 av den 7 maj 1998 om tillämpningen av artiklarna 92 och 93 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen på vissa slag av övergripande statligt stöd ([1]), särskilt artikel 2.1 i denna,

efter att ha offentliggjort ett utkast till denna förordning ([2]),

efter samråd med Rådgivande kommittén för statligt stöd, och

av följande skäl:

(1) Genom förordning (EG) nr 994/98 bemyndigas kommissionen att i en förordning fastställa ett tröskelvärde under vilket stödåtgärder inte anses uppfylla samtliga kriterier i artikel 87.1 i fördraget och därför inte omfattas av anmälningsförfarandet enligt artikel 88.3 i fördraget.

(2) Kommissionen har i ett stort antal beslut tillämpat artiklarna 87 och 88 i fördraget och har särskilt förtydligat begreppet stöd i den mening som avses i artikel 87.1 i fördraget. Kommissionen har också, senast i kommissionens förordning (EG) nr 69/2001, redogjort för sin politik med avseende på ett stödtak för stöd av mindre betydelse, under vilket artikel 87.1 i fördraget inte anses vara tillämplig ([3]). Med beaktande av de särskilda regler som gäller för jordbruks- och fiskerisektorerna och risken att även små stödbelopp inom dessa sektorer skulle kunna uppfylla kriterierna i artikel 87.1 i fördraget, gäller förordning (EG) nr 69/2001 inte för de sektorerna.

(3) Mot bakgrund av kommissionens erfarenheter, framför allt efter ikraftträdandet av rådets förordning (EG) nr 1257/1999 av den 17 maj 1999 om stöd från Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ) till utveckling av landsbygden och om ändring och upphävande av vissa förordningar ([4]) och tillämpningen av gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till jordbrukssektorn ([5]), kan det fastslås att mycket små stödbelopp som beviljas i jordbrukssektorn inte uppfyller kriterierna i artikel 87.1 i fördraget, förutsatt att vissa villkor är uppfyllda. Det är fallet när både det stödbelopp som enskilda producenter tar emot är litet och det samlade stödbeloppet till jordbrukssektorn inte överskrider en liten procentandel av produktionens värde. Jordbruksproduktionen inom Europeiska gemenskapen kännetecknas normalt av det faktum att varje vara produceras av ett stort antal mycket små producenter, som till stor del producerar utbytbara varor inom ramen för gemensamma organisationer av marknaden. Därför bör inverkan av små stödbelopp som beviljas enskilda producenter under en viss period sättas i relation till värdet av jordbruksproduktionen på sektornivå under samma period. Ett tak i form av ett belopp som fastställs per medlemsstat på grundval av värdet av produktionen i jordbrukssektorn möjliggör ett enhetligt

([1]) EGT L 142, 14.5.1998, s. 1.
([2]) EUT C 93, 17.4.2004, s. 9.
([3]) EGT L 10, 13.1.2001, s. 30.
([4]) EGT L 160, 26.6.1999, s. 80. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 583/2004 (EUT L 91, 30.3.2004, s. 1).
([5]) EGT C 232, 12.8.2000, s. 19.

▼B

tillvägagångssätt i alla medlemsstater, grundat på ett objektivt ekonomiskt referensvärde.

(4) Mot bakgrund av kommissionens erfarenheter av bedömning av statligt stöd i fiskerisektorn, särskilt efter tillämpningen av gemenskapens riktlinjer för granskning av statligt stöd inom sektorn för fiske och vattenbruk ([1]) och ikraftträdandet av rådets förordning (EG) nr 2792/1999 av den 17 december 1999 om föreskrifter och villkor för gemenskapens strukturstöd inom fiskesektorn ([2]), kan det fastslås att mycket små stödbelopp som beviljas inom fiskerisektorn inte uppfyller kriterierna enligt artikel 87.1 i fördraget, förutsatt att vissa villkor är uppfyllda. På grund av likheterna i produktionsmönster mellan fiskerisektorn och jordbrukssektorn, skulle dessa villkor också vara uppfyllda när det stödbelopp som ett företag i fiskerisektorn tar emot är litet, och det samlade stödbeloppet till fiskerisektorn inte överskrider en liten procentandel av värdet av fiskeriproduktionen.

(5) För att skapa ökad insyn och större rättssäkerhet bör en regel om stöd av mindre betydelse för jordbruks- och fiskerisektorn fastställas i en förordning.

(6) Mot bakgrund av Världshandelsorganisationens (WTO) avtal om jordbruk ([3]) bör exportstöd och stöd som gynnar inhemska produkter på bekostnad av importerade produkter inte undantas genom denna förordning. Medlemsstaterna är skyldiga att avstå från att bevilja stöd som strider mot åtagandena enligt det avtalet. Bidrag till kostnaderna för deltagande i handelsmässor eller för undersökningar eller konsulttjänster som behövs för att lansera en ny produkt eller en befintlig produkt på en ny marknad utgör normalt inte exportstöd. Så snart gemenskapen har fastställt en gemensam organisation av marknaden för en viss jordbrukssektor, är medlemsstaterna enligt EG-domstolens dom av den 19 september 2002 skyldiga att avstå från att vidta åtgärder som kan undergräva den eller skapa undantag från den ([4]). Denna princip gäller också inom fiskerisektorn. Därför bör denna förordning inte gälla sådant stöd vars storlek fastställs på grundval av priset på eller mängden av produkter som släpps ut på marknaden.

(7) Mot bakgrund av kommissionens erfarenheter kan det fastslås att stöd som inte överskrider ett tak på 3 000 euro per stödmottagare under en period på tre år inte påverkar handeln mellan medlemsstaterna och/eller inte snedvrider eller hotar att snedvrida konkurrensen och därför inte omfattas av artikel 87.1 i fördraget, förutsatt att det samlade beloppet av ett sådant stöd som beviljas till alla företag under tre år inte överskrider ett tak som kommissionen kommer att fastställa till ungefär 0,3 % av den årliga jordbruksproduktionen eller fiskeriproduktionen. Treårsperioden bör vara rörlig, vilket innebär att det totala beloppet för stöd av mindre betydelse under de föregående tre åren måste fastställas varje gång ett nytt stöd av mindre betydelse beviljas. Stödet i fråga bör anses ha beviljats vid den tidpunkt då stödmottagaren får laglig rätt till stödet. Regeln om stöd av mindre betydelse påverkar inte företags möjligheter att få annat statligt stöd som har godkänts av kommissionen eller som omfattas av en gruppundantagsförordning, även för samma projekt.

(8) För att säkerställa insyn, lika behandling och en korrekt tillämpning av tröskelvärdet för stöd av mindre betydelse bör medlemsstaterna använda samma beräkningsmetod. I syfte att underlätta denna beräkning och i enlighet med förordning (EG) nr 69/2001

([1]) EGT C 19, 20.1.2001, s. 7.
([2]) EGT L 337, 30.12.1999, s. 10. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1421/2004 (EUT L 260, 6.8.2004, s. 1).
([3]) EGT L 336, 23.12.1994, s. 22.
([4]) Mål C-113/2000 Spanien mot kommissionen, REG 2002, s. I-7601, punkt 73.

▼B

är det lämpligt att de stödbelopp som inte betalas ut i form av kontantbidrag omvandlas till sina motsvarande bruttobidragsekvivalenter. Vid beräkningen av bidragsekvivalenten för stöd som kan betalas ut i flera omgångar och stöd i form av mjuka lån skall de marknadsräntor som rådde när stödet beviljades användas. För att säkerställa en enhetlig, öppen och tydlig tillämpning av reglerna för statligt stöd, bör med marknadsräntor i denna förordning avses referensräntorna, under förutsättning att det ställs normala säkerheter när det gäller mjuka lån och att dessa inte innebär ett onormalt stort risktagande. Referensräntorna bör vara de räntor som löpande fastställs av kommissionen på grundval av objektiva kriterier och som offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning* samt på Internet.

(9) Det är kommissionens skyldighet att säkerställa att reglerna om statligt stöd efterlevs och särskilt att stöd som beviljas inom ramen för regeln om stöd av mindre betydelse uppfyller villkoren enligt denna regel. I enlighet med den samarbetsprincip som fastställs i artikel 10 i fördraget bör medlemsstaterna underlätta utförandet av denna uppgift genom att inrätta det system som krävs för att se till att det totala stödbelopp som beviljas enligt regeln om stöd av mindre betydelse inte överstiger stödtaket på 3 000 euro per stödmottagare eller det totala stödtak som fastställs av kommissionen på grundval av jordbruks- eller fiskeriproduktionen i varje medlemsstat under en period på tre år. Medlemsstaterna bör därför, när de beviljar ett stöd av mindre betydelse, informera det berörda företaget om att stödet har karaktär av stöd av mindre betydelse, inhämta fullständiga uppgifter om annat stöd av mindre betydelse som mottagits under de senaste tre åren och noggrant kontrollera att stödtaket för stöd av mindre betydelse inte överskrids genom det nya stödet av mindre betydelse. Alternativt kan bevakningen av att stödtaken iakttas skötas med hjälp av ett centralt register.

(10) Mot bakgrund av kommissionens erfarenhet på detta område, och särskilt med tanke på hur ofta det i allmänhet är nödvändigt att se över politiken i fråga om statligt stöd, bör tillämpningsperioden för denna förordning begränsas. Om denna förordnings giltighetstid skulle löpa ut utan att den förlängs, bör medlemsstaterna få en anpassningsperiod på sex månader för stöd av mindre betydelse som omfattades av denna förordning. Med hänsyn till rättssäkerheten, bör det klargöras hur den här förordningen påverkar stöd som beviljats före dess ikraftträdande.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE

Artikel 1

Tillämpningsområde

Denna förordning gäller för statligt stöd till företag inom jordbrukssektorn eller fiskerisektorn med undantag för

a) stöd vars storlek fastställs på grundval av priset på eller mängden av produkter som släpps ut på marknaden,

b) exportrelaterade stöd, dvs. stöd som är direkt knutna till exporterade volymer, till upprättandet eller driften av ett distributionsnät eller till andra löpande utgifter som har samband med exportverksamhet,

c) stöd som förutsätter att inhemska produkter används på bekostnad av importerade produkter.

▼B

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

1. *företag inom jordbrukssektorn*: ett företag som bedriver produktion ►M1 ———— ◄ av jordbruksprodukter,

2. *jordbruksprodukt*: de produkter som förtecknas i bilaga I till fördraget, med undantag av fiskeri- och vattenbruksprodukter enligt punkt 5 i denna artikel,

▼M1

———

▼B

4. *företag inom fiskerisektorn*: ett företag som bedriver produktion, bearbetning och saluföring av fiskeriprodukter,

5. *fiskeriprodukter*: både produkter som fångats till havs och i inlandsvatten och de vattenbruksprodukter som förtecknas i artikel 1 i rådets förordning (EG) nr 104/2000 ([1]),

6. *bearbetning och saluföring av en fiskeriprodukt*: all verksamhet, inklusive hantering, behandling, produktion och distribution som utförs mellan tidpunkten för landning eller skörd och slutprodukten.

Artikel 3

Stöd av mindre betydelse

1. Stödåtgärder som uppfyller villkoren i punkterna 2 och 3 i denna artikel skall inte anses uppfylla samtliga kriterier i artikel 87.1 i fördraget och skall därför inte omfattas av anmälningsskyldigheten enligt artikel 88.3 i fördraget.

2. Det totala stöd av mindre betydelse som beviljas ett företag får inte överstiga 3 000 euro under en period av tre år. Detta stödtak skall gälla oberoende av stödets form eller ändamål.

Det ackumulerade belopp som beviljas olika företag inom jordbrukssektorn får inte under någon treårsperiod överskrida det värde som fastställs för varje medlemsstat i bilaga I.

Det ackumulerade stödbelopp som beviljas olika företag inom fiskerisektorn får inte under någon treårsperiod överskrida det värde som fastställs för varje medlemsstat i bilaga II.

3. Stödtaken i punkt 2 skall uttryckas i form av ett kontantbidrag. Alla siffror som används skall avse bruttobelopp, dvs. belopp före eventuella avdrag för direkt skatt. Om stöd beviljas i någon annan form än som bidrag, skall stödbeloppet brutto vara lika med stödets bidragsekvivalent.

Stöd som betalas ut i flera omgångar skall räknas om till sitt värde vid tidpunkten för beviljandet. Den ränta som skall användas för nuvärdesberäkningar och för att beräkna stödbeloppet i ett mjukt lån skall vara den gällande referensräntan vid den tidpunkt då lånet beviljades.

Artikel 4

Kumulering och kontroll

1. En medlemsstat som beviljar stöd av mindre betydelse till ett företag skall upplysa företaget om att stödet har karaktären av stöd av mindre betydelse och från företaget inhämta fullständiga uppgifter om

([1]) EGT L 17, 21.1.2000, s. 22.

▼B

övrigt stöd av mindre betydelse som företaget har mottagit under de föregående tre åren.

Medlemsstaten får inte bevilja det nya stödet av mindre betydelse förrän det har kontrollerats att detta inte medför att det totala beloppet av stöd av mindre betydelse som företaget tagit emot under treårsperioden i fråga överstiger något av de stödtak som föreskrivs i artikel 3.2.

2. Om en medlemsstat har upprättat ett centralt register över stöd av mindre betydelse för jordbruk och fiskeri som innehåller fullständiga uppgifter om samtliga stöd av mindre betydelse som faller inom tillämpningsområdet för denna förordning och som beviljats av myndigheter i medlemsstaten, skall kravet i punkt 1 första stycket inte längre gälla från den tidpunkt då registret omfattar en period av tre år.

3. Medlemsstaterna skall föra register över alla uppgifter som rör tillämpningen av denna förordning. Registret skall innehålla alla uppgifter som behövs för att det skall vara möjligt att fastställa att villkoren i denna förordning har följts. Registrerade uppgifter om ett enskilt stöd av mindre betydelse skall bevaras under tio år från den dag då det beviljades, och registrerade uppgifter om en stödordning av mindre betydelse under tio år från den dag då det sista enskilda stödet beviljades enligt stödordningen.

Den berörda medlemsstaten skall på skriftlig begäran från kommissionen inom tjugo arbetsdagar, eller inom den längre tidsfrist som anges i begäran, förse kommissionen med alla upplysningar den anser sig behöva för att bedöma huruvida villkoren i denna förordning har följts, särskilt när det gäller det totala beloppet av stöd av mindre betydelse som tagits emot av ett företag och av jordbruks- och fiskerisektorn i den berörda medlemsstaten.

Artikel 5

Övergångsbestämmelser

1. Denna förordning skall gälla för stöd som beviljats före dess ikraftträdande, om det uppfyller samtliga villkor i artiklarna 1 och 3. Stöd som inte uppfyller dessa villkor skall bedömas av kommissionen i enlighet med relevanta rambestämmelser, riktlinjer och meddelanden.

2. De ordningar för stöd som omfattas av denna förordning skall fortsätta att omfattas av den under en anpassningsperiod på sex månader räknat från den dag som anges i artikel 6 andra stycket.

Under anpassningsperioden får dessa ordningar fortsätta att tillämpas enligt villkoren i denna förordning.

Artikel 6

Ikraftträdande och tillämplighet

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2005.

Den skall tillämpas till och med den 31 december 2008.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

▼B

BILAGA I

Ackumulerade belopp för jordbruk per medlemsstat i enlighet med artikel 3.2

(EUR)

BE	22 077 000
DK	27 294 000
DE	133 470 000
EL	34 965 000
ES	106 755 000
FR	195 216 000
IE	17 637 000
IT	130 164 000
LU	789 000
NL	62 232 000
AT	17 253 000
PT	17 832 000
FI	11 928 000
SE	13 689 000
UK	72 357 000
CZ	9 696 000
EE	1 266 000
CY	1 871 100
LV	1 686 000
LT	3 543 000
HU	16 980 000
MT	474 000
PL	44 895 000
SI	3 018 000
SK	4 566 000

▼B

BILAGA II

Ackumulerade belopp för fiskeri per medlemsstat i enlighet med artikel 3.2

(EUR)

BE	1 368 900
DK	6 341 400
DE	7 287 000
EL	2 036 370
ES	15 272 100
FR	11 073 300
IE	1 944 000
IT	9 413 400
LU	0
NL	3 548 100
AT	114 000
PT	2 703 300
FI	460 200
SE	1 557 900
UK	12 651 900
CZ	169 200
EE	407 400
CY	123 000
LV	510 300
LT	906 000
HU	144 180
MT	21 000
PL	1 652 100
SI	21 900
SK	86 100